

det, bliver det bragt på plads med denne enkle og for os at se selvfølgeligelige rettelse. Det kan vi støtte, og det skal gå stærkt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu er det faktisk sådan, at langt de fleste ministeriers tjenestesteder er omfattet af offentlighedsloven. Det skal være et underkontor henne om hjørnet på gangen, før det kommer ind under det, der hedder det interne, og det skal vi selvfølgelig have boret i, hvis vi får tid for denne overvældende lukkelovsindsats, der er i gang her.

Jeg ved selvfølgelig ikke, om vi får lov til det. Men hvis vi får lov, vil jeg gerne have Justitsministeriets Lovkontor til at gennemgå såvel Justitsministeriets som Ombudsmandens langvarige praksis med at fastslå, hvor lidt der skal til, før man er en selvstændig instans og ikke kan lukke af over for offentligheden ifølge § 7. Det vil jeg faktisk gerne se på, for det er jo det, det hele drejer sig om. Så kan man sige, at der for Udenrigsministeriets vedkommende er lavet en særbestemmelse, nemlig § 13, og her kan man ikke, som udenrigsministeren og Karsten Revsbech gør det, bruge en dobbeltbestemmelse. Man siger, at man har den bestemmelse, og at man så har lov til at lave halløj i den anden ende af systemet. Vel har man ej!

Det kan da godt være, at CD ikke synes, det er noget problem, at vi lukker af, og det overrasker mig sådan set ikke. Men det overrasker mig dybt, at Det Radikale Venstre ikke synes, det er et problem, det må jeg indrømme. Jeg har så meget historisk fornemmelse for partierne herinde, at det ene forekommer mig forholdsvis selvfølgeligt og det andet temmelig bestyrtende.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ligesom der er visse avisers meninger, man kender uden at have læst deres daglige ledende artikler – bare man har set overskrifterne på forsiden, ved man, hvad der vil stå i den ledende artikel – er der også nogle partier, som er så forudsigelige, at man på forhånd kan vide, hvad de vil mene om hvad som helst. Derfor vil jeg sige, at det tjener Det Radikale Venstre til ære, at partiet i dette tilfælde virker skuffende på SF og fru Margrete Auken og ikke kan tages til indtægt for noget på forhånd.

Og så må jeg skærpe min udtalelse fra før ved at sige, at selv om det ikke var sådan, at der var

enhed mellem et ministerium og dets tjenestesteder rundt omkring, uanset på hvilken adresse de måtte bo, er det da dobbelt vigtigt, at det er tilfældet for Udenrigsministeriets vedkommende. Hvordan skulle man dog kunne sidde i København og træffe afgørelser, hvis man var underlagt den grad af offentlighed i de papirer, der udveksles, som fru Margrete Auken forestiller sig? Det ville være ganske umuligt at være udenrigsminister på de vilkår.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først til hr. Keld Albrechtsen: Jeg mener, at den fremgangsmåde, vi her vælger, er hensynsfuld over for ombudsmandsinstitutionen. Vi tager til efterretning, at der er noget her, der er tvivlsomt, og at Ombudsmanden har en anden opfattelse af hidtidig retspraksis, end vi har haft i Udenrigsministeriet. Det tager vi selvfølgelig hensyn til og sikrer os, at tingene bringes i overensstemmelse med hinanden.

Fru Margrete Auken spurgte, om jeg kunne læse, og det vil jeg gerne bekræfte. Men jeg er nærmest i tvivl om, hvorvidt fru Margrete Auken selv kan, når hun omtaler Det Radikale Venstre, som har haft sæde her i Tinget siden 1905, som Det Radikale Folkeparti.

I øvrigt må jeg sige til fru Margrete Auken, at der var meget lidt i hendes indlæg, som talte at blive målt med nøgtern alen. Jeg tror faktisk ikke, fru Margrete Auken kan have læst bemærkningerne til lovforslaget. Det, der er tale om her, er jo netop at sikre, at den hidtidige retstilstand opretholdes. Det er nøjagtig, hvad dette lovforslag tilsigter. Jeg kan sige ikke alene på regeringens vegne, men også på det Radikale Venstres vegne, at vi har aldrig i årenes løb – heller ikke når Det Radikale Venstre har deltaget i regeringsarbejdet – sat spørgsmålstejn ved den hidtidige opfattelse i Udenrigsministeriet, som vi nu underbygger med denne i teknisk forstand meget beskedne lovgivning.

Jeg skylder at sige, at der selvfølgelig under udvalgsarbejdet bliver al mulig anledning til at stille de spørgsmål, man ønsker, og man skal selvfølgelig få de svar, man har krav på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministerne svarede på spørgsmålet om Ombudsmanden, at det, man gør fra regeringens side, er rent faktisk at erkende, at juraen ikke har været i orden, og at det er derfor, man nu vil have den ændret. Ellers var der jo heller ingen grund til at komme med dette lovforslag.